

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . . . 15 złotych;
za granicą . . . . . 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 64442. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych.

Poz. 302. Okólnik Ministerstwa Skarbu
T. 36.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 14 września 1931 r., wydane co do §§ 21 — 25 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1930 roku o żandarmerji. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1931 r., Nr. 86, poz. 677).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—:—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—:—

OKÓLNIK

Ministerstwa Skarbu

T. 36.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Wobec otrzymanych wiadomości, że przez niektóre Urzędy Celne są wwożone drożdże nie odpowiadające wymaganiom art. 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289 z r. 1927). Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji pouczyć podległe Urzędy Celne, by drożdże pochodzenia zagranicznego wydawane były przez nie do wolnego obrotu po uiszczeniu należności celnych i akcyzowych i po zbadaniu ich jakości przez Laboratorium Chemiczne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie. W tym celu Urzędy Celne winny przesyłać wydzielane przy rewizji celnej próby do wymienionego laboratorium; koszta ponosi strona.

Powyższe w niczem nie uchyla postanowień zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556/28).

Drożdże zarodkowe za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu mogą być zwalniane od badania.

Kierownik Departamentu:

[—] W. Fabierkiewicz.

—:|:—

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 14 września 1931 r.,

wydane co do §§ 21 — 25 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1930 roku o żandarmerji.

Na podstawie art. 5 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1930 r. o żandarmerji (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 2, poz. 6) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Właściwość osobowa żandarmerji.

Do art. 1.

§ 1. Właściwość osobowa organów żandarmerji rozciąga się na osoby, wyliczone w art. 2, 3

i 75 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie ustawy postępowania karnego wojskowego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 368) w brzmieniu, ustalonym w ustępie I, II i VII art. 153 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie kodeksu karnego wojskowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 328), oraz na osoby, wymienione w art. 4 wyżej podanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r.

§ 2. Działalność służbowa żandarmerji obejmuje — poza wypadkami, wymienionymi w § 1 — również osoby cywilne, co do których, w myśl wydanych przepisów, ingerencja władz i organów wojskowych, celem utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, jest dopuszczalna.

Poza tem działalność służbowa żandarmerji, jako wojskowego organu, przeznaczonego do utrzymywania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, ma — w stosunku do osób cywilnych — charakter jedynie pomocniczy i ograniczona jest do następujących wypadków:

1) Organa żandarmerji są uprawnione do przymusowego zatrzymania wyżej wymienionych osób, w razie schwywania ich na gorącym uczynku przestępstwa lub bezpośrednio potem w czasie pościgu z tem, że mają w tym wypadku obowiązek natychmiastowego sprowadzenia lub przekazania podejrzanych do znajdujących się najbliższej miejsca ujęcia cywilnych władz sądowych, względnie cywilnego organu bezpieczeństwa publicznego (Policja Państwowa).

2) Organa żandarmerji są uprawnione do przymusowego przeprowadzania oględzin, rewizji domu i osoby, oraz zatrzymania przedmiotów w warunkach, określonych postanowieniami §§ 131 i 132 ustawy postępowania karnego wojskowego.

Rozdział II.

Właściwość rzeczowa żandarmerji.

Do art. 2.

§ 3. Działalność służbowa żandarmerji, jako wojskowego organu, przeznaczonego do utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, polega:

1) na obowiązku służbowym zapobiegania i ścigania przestępstw w stosunku do osób, wymienionych w §§ 1 i 2 (służba sądowno-policyjna),

2) na ochronie osób i rzeczy w myśl obowiązujących przepisów (służba ochronna — § 11),

3) na obowiązku służbowym współdziałania z dowódcami jednostek i miejscowymi władzami wojskowymi (komendantami garnizonów) w kierunku utrzymania porządku i karności w wojsku (służba wojskowo-policyjna),

4) na udzielaniu pomocy (asystencji) władzom cywilnym, w ramach obowiązujących przepisów o udzielaniu pomocy wojskowej władzom cywilnym (służba asystencyjna).

Wzbronione jest używanie żandarmerji do czynności, niewchodzących w zakres jej działalności służbowej.

§ 4. W służbie sądowno - policyjnej żandarmerja jest organem pomocniczym oraz wykonawczym sądów i prokuratur wojskowych, a celem jej jest zapobieganie naruszeniom ustaw karnych oraz ściganie przestępstw, należących do właściwości sądów wojskowych (zapobiegawcza i wykonawcza służba sądowno-policyjna).

Istota wykonawczej służby sądowno - policyjnej polega na obowiązku wkroczenia służbowego, celem ustalenia stanu faktycznego przestępstwa, oraz zabezpieczenia dowodów lub też ujęcia osoby sprawcy. W służbie tej wkraczają organa żandarmerji „w imieniu prawa” i ponoszą pełną odpowiedzialność dyscyplinarną i karno - sądową za swoje czynności służbowe.

§ 5. Powodem służbowego wkroczenia żandarmerji, jako organu wykonawczego w służbie sądowno-policyjnej, może być:

1) wiadomość otrzymana jakąkolwiek drogą, albo spostrzeżenie własne o zamierzeniu, usiłowaniu lub dokonaniu czynu karygodnego, ściganego z urzędu (wkroczenie służbowe z własnej inicjatywy);

2) wezwanie służbowe pomocy żandarmerji przez przełożonych tych osób, które są podejrzane o zamierzenie, usiłowanie lub dokonanie wymienionych czynów karygodnych (wkroczenie służbowe na skutek wezwania);

3) rozkaz właściwego dowódcy, względnie zlecenia służbowe prokuratora wojskowego (oficera sądowego) lub sądu wojskowego w kierunku przeprowadzenia dochodzeń przygotowawczych lub też wykonania poszczególnych czynności służbowych, związanych z postępowaniem badawczym, prokuratorskim lub sądowym (wkroczenie służbowe na rozkaz, względnie na skutek zlecenia prokuratorskiego lub sądowego).

§ 6. W wypadku, wymienionym w punkcie 1 § 5, ma żandarmerja obowiązek przeprowadzenia dochodzeń, niezbędnych dla wyjaśnienia sprawy, zabezpieczenia dowodów i śladów przestępstwa, oraz ustalenia, względnie ujęcia sprawcy — w granicach i w sposób, przewidziany przepisami ustawy postępowania karnego wojskowego, względnie Instrukcją żandarmerji — z powodu przestępstw, które doszły do jej wiadomości i zostały spełnione przez osoby wojskowe nazwaną ich formacji, chociażby formacje te rozmiszowane były w tych samych obszarach garnizonowych, w których znajduje się miejsce spełnienia czynu przestępnego.

O wkroczeniu z własnej inicjatywy (punkt 1 § 5) obowiązane są odnośnie dowództwa żandarmerji zawiadomione właściwego prokuratora wojskowego, przy podaniu okoliczności, które to wkroczenie uzasadniają, oraz wymienieniu osoby podejrzanej. Obowiązek ten odpada, gdy wkroczenie dotyczy przestępstw, które mogą ulec ukaraniu dyscyplinarnemu, w myśl art. 45 kodeksu karnego wojskowego, a nie zarządzono tymczasowego przytrzymania ani rewizji.

W sprawach mających szczególną wagę dla interesów Państwa lub wojska obowiązane są odnośnie dowództwa żandarmerji zawiadomić o wkroczeniu również właściwego dowódcę.

Obowiązkiem dowódców formacji (komendantów, kierowników) jest udzielenie organom żandarmerji potrzebnego poparcia i pomocy.

§ 7. W wypadkach dokonanych wewnątrz formacji przestępstw cięższych, lub w sprawach zawiłych, oraz w wypadkach, gdy ślady przestępstwa lub inne okoliczności wymagają skierowania dochodzeń poza obręb odnośnej formacji lub wezwania pomocy, względnie asystencji służbowej cywilnych organów bezpieczeństwa publicznego, natychmiastowa zaś interwencja sądu wojskowego jest niemożliwa (niebezpieczeństwo zwłoki), winni dowódcy (komendanci, kierownicy) formacji zarządzić jedynie konieczne zabezpieczenie dowodów i śladów przestępstwa oraz osoby sprawcy i wezwać żandarmerję do przeprowadzenia dochodzeń.

Również we wszystkich innych wypadkach przestępstw, dokonanych wewnątrz formacji, winien dowódca (komendant, kierownik) formacji w jaknajszerszej mierze korzystać z pomocy żandarmerji.

Żandarmerja, otrzymawszy jakąkolwiek inną drogą wiadomość o dokonaniu wewnątrz formacji przestępstwa, obowiązana jest powiadomić o tem dowódcę (komendanta, kierownika) formacji, meldując równocześnie o zachodzących ewentualnie okolicznościach, wyszczególnionych w ustępie 1 niniejszego paragrafu.

§ 8. O wynikach dochodzeń w wypadkach wymienionych w punkcie 1 i 2 § 5 zawiadamia żandarmerja:

a) właściwego prokuratora (oficera sądowego) w wypadkach, w których zarządzono tymczasowe przytrzymanie lub rewizję, oraz w wypadkach, w których nie może mieć zastosowania przepis art. 45 k. k. w.,

b) dowódcę (komendanta, kierownika) formacji w wypadkach wkroczenia na wezwanie, gdy przestępstwo może ulec ukaraniu dyscyplinarnemu w myśl postanowień art. 45 kodeksu karnego wojskowego, oraz w innych wypadkach wtedy, gdy organa żandarmerji przedsięwzięły czynności służbowe wewnątrz formacji lub zastosowały zatrzymanie tymczasowe.

§ 9. W wypadku, wymienionym w punkcie 3 § 5, żandarmerja, po przeprowadzeniu nakazanych, względnie zleconych czynności, skierowuje